

og ukonstitutionelle Forhold, det er Gendarmerne og Fæstningerne. Saalænge man kan begejstres for den Slags Ting, saa er det jo godt, men jeg tror, at Befolkningen efterhaanden vil faae Dinene op for, at det er det ikke værd. Men det er altid et stort Fremfærd, naar nu Mindretallets Ordfører erkjender, at Grunden til, at vi ingen Finantsloov faae, er Gendarmerne og Fæstningerne.

Indenrigsministeren (Singerlev): Det er blot endnu en lille Bemærkning, jeg vil gjøre med Hensyn til Klæstespørgsmaalet. Det var nemlig min alvorlige Mening og ikke nogen nedsettende Betegnelse, jeg brugte. Jeg veed ligesaa godt, som den ærede Ordfører, hvad det betyder for Landbruget. Men Sagen er jo den, at de, som ere de Vanskeligste at gjøre tilpas i Sagen, ere de Herrer, som ere interesserede i Klæsteeporten, og kommer man til Enighed med dem, saa er der ikke ret mange Vanskeligheder tilbage. Forøvrigt tog jeg Ordet, fordi jeg var nødt dertil, for den ærede Ordførers Udtalelser ere undertiden noget underlige, og hvad enten jeg kan forstaa, eller jeg ikke kan forstaa, hvad det ærede Medlem vil, saa maa han lade mig om det. Jeg kan ikke række mig længere eller gjøre mig større, end jeg er; jeg vil spørge den ærede Ordfører, hvor den Afstemning skal findes, som skal finde Sted om Rystbanen, thi jeg kan ikke se den? Og dernæst vil jeg spørge den ærede Ordfører, hvad Betydning den Afstemning vil faae, som skal finde Sted om Dampfærgesforbindelsen? Nu kunde man tro, naar den ærede Ordfører talte, at naar Folkethinget stemte med den ærede Ordfører, saa stemte det for Dampfærgesforbindelsen. Nei, Gud hjælpe os, om vi skulle gjøre det, for vi have ikke det Mindste at skulle have sagt i den Henseende. Nei, de have da kun stemt for det Vanskelige i, at Ministeren vil gjøre Skridt til saadanne Dampfærgers Indrettelse. Det er det Hele, Thinget har stemt for. Om det faar nogen Betydning eller ikke, det kan jeg ikke udtale mig om. Man stemmer heller ikke om de lollandste Baner, men om Vanskeligheden af, at man indløser dem. Men hvor Afstemningen om Rystbanen skal finde Sted, har jeg ikke kunnet opdage, men maaste mine Dine ikke ere gode, eller jeg ikke har opfattet Vædringsforslagslisten rigtigt. Jeg veed heller ikke, hvor de 7 Mill. — eller 5 til 6 Mill., Beløbet er, jo ligegyldigt — staa opførte, jeg kan ikke finde dem, men maaste den ærede Ordfører vil sige mig, hvor man kan finde dem.

Scharling: Jeg vil begynde med at tilstaa min Tungnemhed, skøndt det altid er sørgeligt at maatte gjøre det, men efter den Udtalelse, der nu er fremkommen fra den ærede Ministers Side, saa synes det, som om vi ere to om at dele den. Jeg er vedblivende ikke Mand for at bringe Samklang mellem den ærede Ordførers Udtalelser i Gaar og i Dag. Det er ikke mig muligt at forstaa af hans forrige Foredrag i Dag, at Forskjellen mellem det, han pegede paa i Gaar, og det, han har peget paa i Dag, er den, at han i Dag kun pegede paa det, der skal udføres i det kommende Finantsaar, eller, som han sagde, „paa denne Finantsloov“, thi det gaar mig som den ærede Indenrigsminister, at jeg aldeles ikke kan se, at Rystbanen, som dog er den overveiende Del af de 7—8 Millioner, der er Tale om, findes paa Finantsloven og kommer til Afstemning der. Heller ikke kan jeg i Viskeligheden se, at Dampfærgen kommer til direkte Afstemning. Jeg kan altsaa ikke forstaa, at naar den ærede Ordfører siger, at det, han i Dieblisset tog Ordet for, kun var disse 7—8 Mill., at det saa skulde forstaaes, som han vedblivende holdt paa de øvrige Foranstaltninger, som da ogsaa først ere komne senere end disse 7—8 Mill., der ikke ville komme paa den foreliggende Finantsloov. Jeg maa ulykkeligere sige, at selv om Meningen er den, at han siger: Lad os nu kun bevilge disse 7—8 Mill., og saa komme vi næste Aar og skulle have Frihavn, Sernbaner o. s. v., saa siger jeg: Nei, jeg er ikke overbevist om, at det er hensigtsmæssigt forlods at give disse 7—8 Millioner ud for disse Ting, thi det kan føre til, at det bliver langt vanskeligere at faae Ting, som ere nødvendige, medmindre den ærede Ordfører, dertil kommer jeg atter tilbage, vil anvise os Midler til at føre det Altsammen igjennem, i saa Fald vilde Stillingen jo blive en ganske anden. Det er ikke mig, som standser den økonomiske Udvikling eller driver økonomisk Visnepolitik, men det er nærmest det ærede Medlem, der driver økonomisk Visnepolitik ved at stille en stor Mængde Foranstaltninger op overfor hinanden uden at angive Midlerne til deres Gjennemførelse; den ene hindrer den anden, og der kommer Intet i Stand.

Formanden (Høgshov): Den ærede Ordfører har Ordet, hvis det er for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Højstein-Bedreborg): Ja, det er for en kort Bemærkning; jeg skal kun svare paa de Spørgsmaal, der ligefrem